

Gruvarbetarsträjken i norra Minnesota

Carl Ahlteen

1916

För några år sedan gick den beryktade sträjken i Colorado av stapeln.

En oändlig massa oskyldiga slavande män, kvinnor och barn fingo släppa till livet på grund av kapitalets blodtörst. Här i de norra staterna skakade man på huvudet och uttryckte sin dom, att det är endast i södern sådant kan försiggå. Nu är samma brottsligheter upprepade häruppe. Samma blodtörstiga kapital som ej skydde några medel att krossa de förtryckta gruvarbetarna i Colorado äro här nu och använda samma sätt som å den förut nämnda platsen.

Det meddelas nämligen att över 2000 "gunmen" äro däruppe med orders att kväva varje försök till frigörelse. Gruvarbetarna äro så långt som kan ses till datum fast beslutna att vinna sträjken.

Från "Strikers News", en tillfällig tidning utgiven och spridd av gruvarbetarna för att få den rätta situationen fram för publiken, meddelar huru beklagliga förhållanden äro däruppe. Det mest utvecklade slag av svindleri som kan tänkas har försiggått där.

Unga ogifta män ha genom att bjuda basen på sprit o. dy. kunnat erhålla rätt goda shackt under det att de gifta männen ha måst nöja sig med de allra sämsta. Ja, det har gått t. o. m. så långt att basarna ha haft gifta män att arbeta upp ett schackt och när det kommit i sådant skick att där har varit möjlighet att förvärva ett lite bättre daglön än förut, så har basen sålt shacktet till någon som givit honom så högt som till 60 dollars för densamma. Tänk över en dylik situation.

En man med hustru och barn att försörja har att gå till verket och arbeta upp ett schackt på vilket han ej tjänat mera än \$1.50-\$1.75, ja många ha fått gå till och med så långt som under en dollar per dag. En vacker dag när han fått shackten upparbetad går basen och säljer hans arbetsplats till någon annan. Dubbel stöld! Först bestjäl ståltrusten dessa tusentals arbetare på hundradetals miljoner varje år, så komma efter detta stora rövareband (basar) f. d. eller rättare arbetare och bestjäl dem ånyo.

Ja flera av dessa basar ha t. o. m. gått så långt i sina oförsämtheter att de tvingat sig till "samlag" med de gifta kvinnorna så att mannen haft vetskap därom och basarna ha förstått att få dem att tiga genom hotelser att bliva avskedade.

Av det ovannämnda kan varje sansad människa förstå att sträjken är till sitt yttersta berättigad.

Sent, ja alldeles försent räta slaverna på sina krökta ryggar och skaka av sig ohyrn - kapitalisterna och dess hejdukar.

Ståltrusten - det allkontrollerande vidundret, har givetvis presat de privata affärsmännen däruppe så, att dessa ej skola lämna ut matvaror på kredit till de sträjande för att på detta sätt få bukt på dem.

Fäster o. dy. har arrangerats runt här till förmån för de stridande kamraterna men mera är av behovet påkallat. Kommen ihåg kamrater att det är mot ståltrusten dessa kamrater strida. Det fordras att vi alla göra vårt till för att i den mån möjligheterna tillåta såra "besten". Många och täta sår skall nog förkorta livet. Samtidigt som en uppmaning göres till att hjälpa dessa stridande däruppe, bör vi ej känna oss försvarade just med att vi hjälpt dem, utan tvärtom känna en skyldighet mot oss som människor, att gripa verket an och i organiserad grupp storma och slutligen tillintetgöra detta odjur, vars makt och blodtörst tilltager för varje dag under det att vi försvagas.

I forna tider drogo de svärd mot sina förtryckare och höllo dem på vederbörligt avstånd, nu kyssa slaverna under en ödmjuk suck förtryckarnas sparkande fot.

En blygsamhetens känsla borde spåras i edra anleten ni slavar i det 20 århundradet som fördraga att stå oorganiserade eller just bärande ett medlemskort i fickan och ej verka för den gemensamma saken: arbetarklassens befrielse. Ni må nu kalla det utvecklad intelligent individualism, eller kristen slaviskhet, det är **opassande fegt och uselt. Fram** för handling om den revolutionära arbetarklassens vackra mening **lika rätt och frihet åt alla skall bliva en verklighet.**

Ståltrustens blodiga tand är ännu i verksamhet i gruvdistriktet. Kapitalisttidningar, präster, politiker m. m. sålda åt kapitalet, göra allt för sprida missmod bland massorna. Lögnar spridas sådana som att sträjken är över och arbetet i full gång m. m.

Trots allt detta stå arbetarna orubbligt eniga tillsammans och fast beslutna att strida till sista man. Sträjken däruppe är ingen barnlek utan en strid på liv och död, ej enbart för den stridande gruppen uppe på "Rangen", utan för varje arbetare över hela jorden.

Arbetarklassen har ej råd att förlora en sådan strid och den kan ej heller förloras om arbetarklassen i någon mån visar intresse för sitt eget välbefinnande. Om sträjken skulle förloras däruppe, (vilket mig vetterligt ej finnes några farhågor för ännu), så skulle ej förlusten drabba gruvarbetarna däruppe så mycket, enär deras ställning före sträjken var så beklaglig den möjligtvis kunde bli, men väl mycket värre för arbetarna i industrien. Kapitalet kommer givetvis att äga rent ut: kunna gruvarbetarna arbeta 8 a 9 timmar i våta "shaft" och under jorden för \$2.25 a \$2.50, så kunna och böra industriarbetarna i städerna arbeta lika lång, eller längre tid för halva den avlöning gruvarbetarna ha.

Industriens arbetare ha beklagligt nog ej ännu lärt sig förstå att en skada till en grupp av arbetare är en skada till alla.

Rättvisans hantlangare med en sådan figur i spetsen som Gov. Burnquist ha naturligtvis ej annat mål än det som ståltrusten själv har - att krossa arbetarna. Att rättvisan blir helt omkastad d. v. s. de för mord skyldiga bli fria och de oskyldiga dömmas till årslånga fängelsestraff är tydligt.

Kapitalets, det blodtörstiga rövarbandets intressen stå på spel, och då är det tydligt att "rättvisan" denna kapitalets trogne knähund måste fylla sin herres vilja och behålla dennes gunst, därav beror deras lathundsliv under nuvarande samhällsförhållanden. Det är beklagligt naturligtvis att så många av våra ivriga kamrater skola falla offer, men det är naturligtvis nödvändigt, detta för att öppna upp ögonen, på de sovande slaverna vilka tro att något sådant finnes som rättvisa i ett klassiskt samhälle.

Hela samhället står på krigsfot! Klass strider mot klass! Hur kunna vi kloka människor begära någonting sådant som rättvisa eller hänsyn från den motsatta nu styrande klassen. Vi ha ju en gång för alla utgivit en krigsförklaring. Kapitalistklassens väl och ve står på spel.

Ingen hänsyn ha dessa visat mot oss. Ingen hänsyn få vi visa mot dem, ty göra vi det äro vi ohjälpligt förlorade.

En man föll på kapitalets sida, länge sedan var förverkligat, våra kamrater fängslas och antagligen dömas till årslånga fängelsestraff, så framt du **kamrat, arbetare** ej bereder sig på att frigöra dem.

Flere män ha fallit på vår sida, och den s. k. "människovänliga" staten skall även dömma våra kamrater för skyldiga till detta också.

Heliga ironi.

Deras själslösa hundar (hyrda gunmän) äro naturligtvis änglar och vad skola vi annat begära.

Du slavande hop, se på och begrunda de dagliga händelserna samt handla.

Vackra sympatiska ord ljuda behagligt i våra ögon, men de ha aldrig och komma aldrig heller att i minsta mån ändra fångens behagliga ställning i det kapitalistiska helvetet, ej heller lämna den sjuka fattiga arbetarkvinnan tillfälle att stilla sina barn hunger, eller lämna en minuts kortare arbetstid åt den slavande arbetaren.

Handling och den endast förmår detsamma.

Att denna måste vara organiserad och i industrialistisk form, tydliggör sig självt i ett industriellt organiserat samhälle.

Varje man och kvinna utan avseende, organiseren eder och strid för eder ekonomiska frihet. Detta är det enda sättet att frigöra våra oskyldigt fängslade kamrater, och samtidigt en grund för eder att få behålla edert liv och frihet.

Ni kan stapla upp ett jätteberg av brev och fordringar att myndigheterna skola öppna fängelsedörrarna, detta är så lätt för eder, men lika lätt som det är för eder, lika värdelöst är det för våra fängslade kamrater. Det är en sak som är påkostande och som medför resultat och det är den revolutionära väl organiserade sträjken, det är greppet på kapitalets strupe. Kamrater, för er egen och klassens samt en kommande generations bästa, låt detta bli svaret på blodhundarnas förföljelse mot våra kamrater.

Politiska socialister, gamla hänsynsfulla socialdemokrater, kapitalistvänliga yrkesorganiserade arbetare, och revolutionära anarkister, ni stå alla inför samma situation som vi industrialistiskt organiserade revolutionärer, vi stå i närheten av kapitalets öppna blodiga gap, den enda skillnaden är att ni ser det ej. Dock gör

er litet omak och se efter samt gör gemensam aktion med oss, ni kan om helgdagarna behålla edra avgudade sidoideer. **Handling och handling endast förmår rädda oss alla.**

Det Anarkistiska Biblioteket

Carl Ahlteen
Gruvarbetarsträjken i norra Minnesota
1916

Allarm augusti, oktober 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se